

[Enggaard.]

den ene slags har alle rettigheder og pligter og den anden kategori har begrænsede rettigheder og begrænsede pligter. Jeg tror, det er uheldigt for samarbejdet inden for en bestyrelse, hvis der ikke er samme ansvar og samme pligter for dem, der sidder om bordet og har som opgave at tage ansvaret for virksomhedens beslutninger.

Vi har fra venstres side for nylig fremlagt debatoplæg omkring problemerne om samarbejde, indflydelse og spredning af ejendomsretten, og det er jo ikke i dag stedet eller tiden at behandle disse sidste sider af hele denne problematik. Jeg vil kun ganske kort understrege, at vi har dér søgt at anviser en vej til, hvordan medarbejderne i en virksomhed på en for os at se nok så moderne og nok så rimelig måde får indflydelse på virksomhedens forhold i en form, som også er funktionelt rigtig. Vi tænker os opbygget samarbejdsnævn i virksomheder med mere end 50 ansatte — ikke at forveksle med samarbejdsudvalgene — at disse samarbejdsnævn kommer fra 3 forskellige kilder, dels fra bestyrelsen, dels fra de ledende funktionærer og dels fra øvrige ansatte, og at man her diskuterer virksomhedens afgørende spørgsmål og afgiver en indstilling til bestyrelsen. På den måde har man et forum med de rigtige parter repræsenteret uden inhabilitetsregler eller andre forstyrrende forhold for et fornuftigt samarbejde, og vi tror, at vi derved i fremtiden vil være i stand til at skabe en rigtig indflydelse for medarbejderne og et fornuftigt samarbejdsklima i virksomhederne. Men dette kommer vi utvivlsomt tilbage til i anden forbindelse, når regeringen fremsætter de bebudede forslag og vi når til en mere dybtgående diskussion af det.

Jeg ville med dette understøtte, at vi tager fat på at drøfte problemerne i folketingets dertil indrettede arbejdsmarkedsudvalg, og at vi på grund af, at der tydeligvis fra regeringens side er lagt op til, at en nok så omfattende lovgivning skal gennemføres på dette og beslægtede områder i dette forår; ikke spilder nogen tid med hensyn til at prøve på at dyrke de problemer, der er. Der er sandt at sige problemer nok at tage fat på, og jeg tror, at tiden er overordentlig knap, hvis det skal siges at være saglig

forsvarligt at gennemføre en lovgivning i denne samling.

Erik Hansen: Man drøfter ofte i denne tid spørgsmål om indflydelse, om samarbejde, om trivsel og om andre ting, der kan befordre vellet på arbejdspladsen. Dette forslag til folketingsbeslutning er et initiativ i samme retning, et initiativ, som jeg på mit partis vegne gerne vil hilse med glæde.

Der er noget nyt i det, idet der er sket en udvikling for forslagsstillerne, måske mest for forslagsstillerens ordfører. Jeg har bladet tilbage og set referatet af behandlingen af et forslag til folketingsbeslutning den 3. februar 1972 i Folketingets Forhandlinger 1971 72, sp. 2633. Dér giver hr. Simonsen udtryk for nogle synspunkter som ordfører for det konservative folkeparti og siger, at det konservative folkeparti har ikke megen tro på, at man skal træffe aftaler om medindflydelse; man skal snarere sikre sig indflydelsen igennem medejerskab i virksomhederne. Tager vi derimod det foreliggende forslag, som er fremsat den 12. december 1972 — det er ganske vist 10 måneder og nogle dage yngre — så siger hr. Simonsen, at det kan ikke hjælpe noget at tro, at man kan gå den vej. Det, man skal nu, er at gennemføre en lov om det i stedet for at gå vejen over det moderne økonomiske demokrati. Jeg skal da ikke forsøge på nogen måde at harcelere over det. Det er en udvikling, som jeg synes er kærkommen, ikke mindst på baggrund af noget, jeg senere skal vende tilbage til.

I forslaget punkt 1 opfordrer man regeringen til at fremsætte lovforslag om, at der skal etableres et samarbejdsudvalg efter de regler, som er aftalt mellem LO og Dansk Arbejdsgiverforening, hvis virksomheden har mere end 50 ansatte.

Punkt 2 går ud på, at hvis det drejer sig om en virksomhed med mere end 100 ansatte, så skal der to repræsentanter for de ansatte i bestyrelsen. Bestemmelsen om, hvilke selskaber det skal gælde for, er delt op i to punkter, dels offentlige virksomheder, koncessionerede selskaber og almenyttige selskaber, dels aktieselskaber o. lign. Det fremgår heraf, at bestemmelsen også skal omfatte banker og sparekasser. På baggrund af det spørgsmål i går her i tinget, som gav